

PESTA MICILOR RUMEGĂTOARE

Ce este Pesta Micilor Rumegătoare, cum recunoaștem cazurile de boală și cum se transmite!

Pesta Micilor Rumegătoare face parte din lista A, cu caracter endemico-epidemic și evoluție supraacută, acută și inaparentă, manifestându-se prin stare febrilă acută, tulburări digestive și respiratorii cum ar fi:

- a) **forma supraacută** - apare la tineret de cel mult 4 luni, evoluează cu hipertermie de 40-41 grade celsius, abateri, anorexie, jetaj seromucos și epiforă, animalele sunt constipate în prima zi de boală urmată de diaree profuză. După 5-6 zile de la debutul hipertermiei survine moartea în 100% din cazuri.
- b) **forma acută** - debutul este ca și în forma supraacută, jetajul devine mucopulent și obstruează nările, mucoasa gingivală este congestionată, sub forma unei liziere la baza dinților, după care apar ulcerări pe gingii, limbă, buce, vălul palatin și chiar pe laringe. Limba se acoperă cu un depozit membranos, care prin detașare lasă limba sângeră. Animalele prezintă hipersalivație, frecvent tuse uscată, diaree și după 8-10 zile se produce moartea în 50-80 % din cazuri, în această situație pot apărea complicații - pneumonie sau bronhopneumonie, datorate infecțiilor bacteriene (Mannheimia haemolytica sau Pasteurella Multocida tip A), avorturi.
- c) **forma inaparentă** - se manifestă printr-o simptomatologie variată și inconstantă, boala fiind depistată, de cele mai multe ori, prin examen serologic.

Sursele de infecție - sunt reprezentate de animale bolnave aflate în perioada de incubație sau bolnave care elimină virusul prin toate secrețiile (oculare, jetaj). Transmiterea infecției se face direct de la animalul bolnav la cel receptiv și puțin probabil indirect, având în vedere rezistența scăzută a virusului în mediul exterior. Virusul pătrunde în organism la nivelul mucoasei naso-faringiene.

DIRECȚIA SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
TIMIȘ

